

[Viggo Nielsen.]

kunde Legemet holdes i Træning, men det vilde samtidig styrke de aandelige og sjælelige Kræfter og befordre Kammerat-skabet. Jeg for mit Vedkommende nærer ingen Angst for at gøre Deltagelsen obligatorisk. Tiden stiller store Krav til vor Ligevægt og vor Udholdenhed. Lad os vise, at vi forstaa Tidens Bud.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Grønning har Ordet for en kort Bemærkning.

Grønning: Jeg forstod paa den ærede sidste Taler, Hr. Viggo Nielsen, at han rettede en Tak til Regeringen for den økonomiske Politik, som har fundet Udtryk i en Diskontoforhøjelse til 5½ pCt. Jeg tager deraf Anledning til at sige, at det krigsførende Land England, der en kort Tid havde sin Diskonto oppe paa 4 pCt., nu har sat den ned til 2 pCt., efter at den en kort Tid har været 3 pCt. Det vil altsaa sige, at det fredelige Danmark har en Diskonto, der er næsten tre Gange saa høj som i det krigsførende Land England. Og hvis vi ser paa Skatterne, navnlig Ejendoms-skatte, vil vi finde en Ejendomsbeskatning, som ogsaa er mere end tre Gange saa høj som den, man har i det krigsførende Land England.

Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem Hr. Viggo Nielsen, om han mener, at en saadan Politik er egnet til at fremme Beskæftigelsen her i Landet.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Viggo Nielsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Viggo Nielsen: Det ærede Medlem Hr. Grønning maa enten ikke have hørt hele min Tale eller ogsaa have misforstaaet, hvad jeg udtalte i Forbindelse med den Tak, jeg rettede til Regeringen. Da jeg omtalte Diskontopolitikken, Kronekursen o. s. v., kom jeg ikke ind paa nogen Tak. Forholdet er nemlig det simple, at vor Diskontopolitik og vor Valutapolitik maa rette sig efter de økonomiske Vilkaar, som Prisforhold, Tilførselsforhold og Afsætninger dikterer os. Derimod rettede jeg en Tak til Regeringen, da jeg omtalte Regeringens Stilling til Kronekursen, den Stilling,

der har givet sig Udtryk i den af den højtærede Statsminister i Gaar udsendte Erklæring.

Oluf Pedersen: Der er et socialpolitisk Spørgsmaal, som jeg ønsker at fremdrage til Belysning over for Folketinget, ud fra den Opfattelse, at Tinget her har en Opgave, som kun Tinget under de givne Forhold kan tage op, og som Tinget derfor ogsaa maa faa det fulde Ansvar for.

Tingets Medlemmer fra tidligere Samlinger saavel som nye Medlemmer, der har fulgt Tingets Forhandlinger, vil vide, at jeg har opgjort den saakaldte falske Kapital til ca. 8. Milliarder Kroner, som aarlig kræver et Beløb paa 500—600 Kr. gennemsnitlig for hver Familie i Landet til Renter under den ene eller den anden Form, men ens i dette at være uretfærdig i hver eneste Øre. Selvfølgelig faar nogle ogsaa deraf en tilsvarende uberettiget Fordel, der dog er mindre end Skaden, og som fordeles ulige og særlig til den saakaldte Højfinans.

Disse Spekulationsværdier, som jeg kalder for falsk Kapital, stammer for en stor Del fra Verdenskrigen med dens Prisstigning, ikke mindst ved den Kronenedgang, der dengang fandt Sted, og det knugende Tryk, som det gav, da man bagefter lavede Stigning ved Gennemførelse af Parikronen. For Landbrugets Vedkommende er Forrentningen af disse Spekulationsværdier, begrundet i Særrettigheder af den ene eller anden Art, forholdsvis stor. Det skal nok dreje sig om et Par Hundrede Millioner Kroner, hvoraf en betydelig Del maa skyldes de Forhold, der var under Verdenskrigen. Men det gælder for øvrigt, at det arbejdende Folk som Helhed lider derunder. Og selv om nu ikke alt fra Verdenskrigen skal gentage sig, kan det forudses, at der vil blive dannet nye falske Værdier under den standende Stormagtskrig, om ikke Lovgivningsmagten sætter ind med grundlæggende Kriseforanstaltninger.

Jeg skal ikke laste Regeringen for de Foranstaltninger, den har truffet, selv om jeg ikke er enig i disse, men jeg hævder, at selve Grundlaget ikke er i Orden. Man opretholder ikke blot de mægtige uretfærdige Byrder paa den arbejdende Befolkning, men disse øges trods det, som er gennemført. Herom kan dog vist ingen være